

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2025 m. birželio 20 d. Nr. 21RE-
(AG-450/01-2025)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Eglės Bilevičiūtės, Žydrūno Plytniko (pranešėjas) ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrino administracinį ginčą pagal pareiškėjos mažosios bendrijos „(duomenys neskelbtini)“ skundą dėl viešosios įstaigos Inovacijų agentūros sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja mažoji bendrija „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – ir pareiškėja) skundu Komisijos prašo panaikinti viešosios įstaigos Inovacijų agentūros (toliau – ir Agentūra) 2025 m. balandžio 15 d. įsakymą R1-123-(15.1.11E)2025 „Dėl vienašalio iš Europos sąjungos struktūrinių fondų lėšų bendrai finansuojamo projekto Nr. 13.3.1-LVPA-K-860-01-0453 sutarties nutraukimo“ (toliau – Sprendimas). kuriuo nuspręsta vienašališkai nutraukti 2022 m. vasario 28 d. Iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų bendrai finansuojamo projekto Nr. 13.3.1-LVPA-K-860-01-0453 „E. komercijos modelio diegimas MB „(duomenys neskelbtini)“ sutartį Nr. S-13.3.1-LVPA-K-860-01-0453 (toliau – Sutartis), įpareigojant pareiškėją grąžinti išmokėtas 44 947,50 Eur projektui skirto finansavimo lėšas.

Paaiškina, kad pareiškėja be kitų veiklų 2022 m. birželio 11 d. jungtinės veiklos sutarties su UAB „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – Įmonė1) ir UAB „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – Įmonė2) pagrindu vykdo maisto papildų užsakomąją gamybą. Kadangi pareiškėja be kita ko yra ir turinio rinkodaros agentūra, sujungianti turinio inovacijas ir ilgametę turinio, leidybos ir darbo su garsiausias prekės ženklais patirtį, siekdama padidinti konkurencingumą, pritraukti daugiau klientų ir efektyviau juos aptarnauti, labiau išplėsti pardavimus, nusprendė skaitmenizuoti pardavimo procesus ir pardavinėti šiuos gaminius naudojantis elektroninės komercijos sprendimais. Siekdama įsidiegti e.komercijos modelį sukuriant elektroninės prekybos platformą, pareiškėja kreipėsi dėl finansavimo skyrimo jos parengtam projektui Nr. 13.1.1-LVPA-K-860-01-0453 „E. komercijos modelio diegimas MB „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – Projektas) ir su Agentūra sudarė Sutartį, pagal kurią Projektui įgyvendinti pareiškėjai buvo paskirta ir išmokėta 44 947,50 Eur suma, už kurią buvo sukurta ir įdiegta elektroninės prekybos platforma (duomenys neskelbtini) (toliau – Platforma), kuri leidžia vykdyti įmonės produktų pirkimo ir pardavimo procesą internetu, integruojant produktų paieškos, krepšelio (užsakymo) suformavimo, mokėjimo atlikimo bei užsakymo įvykdymo ir valdymo funkcijas. Šioje elektroninės prekybos platformoje pareiškėja prekiauja jos užsakomosios gamybos būdu pagamintais maisto papildais, pažymėtais ženklu „(duomenys neskelbtini)“, skirtais subalansuotam svorio palaikymui, miegui gerinti, stresui valdyti ir imunitetui stiprinti (toliau visi kartu – maisto papildai).

Sprendimas priimtas vadovaujantis Projektų administravimo ir finansavimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos finansų ministro 2014 m. spalio 8 d. įsakymu Nr. 1K-316 (toliau – Taisyklės) 190, 192 ir 338 punktais, Sutarties 2.1, 6.4 ir 6.12 papunkčiais bei 2014 – 2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 13 prioriteto „Veiksmų, skirtų COVID-19 pandemijos sukeltai krizei įveikti, skatinimas ir pasirengimas aplinką tausojančiam, skaitmeniniam ir tvariam ekonomikos atgaivinimui“ priemonės Nr. 13.3.1-LVPA-K-860 „E. komercijos modelis COVID-19“ projektų finansavimo sąlygų aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2021 m. rugpjūčio 17 d. įsakymu Nr. 4-913 (toliau – Aprašas), 3.4, 3.7 papunkčiais, 10, 76 punktais. Sprendimas

vienašališkai nutraukti sutartį grindžiamas iš esmės vieninteliu pagrindu: Agentūros vertinimu, projekto įgyvendinimo metu sukurtoje ir įdiegtoje Platformoje galima įsigyti kitų gamintojų, o ne pačios pareiškėjos, pagamintų prekių, kas laikytina Aprašo 3.5, 3.7 papunkčių pažeidimu. Sprendime Agentūra savo padarytą išvadą grindžia: a) pareiškėjos pateiktais įmonės buhalterinės apskaitos dokumentais, jų analize; b) viešai prieinamoje informacijoje skelbiama informacija, jog maisto papildų gamintojas yra Įmonė2, o ne pareiškėja. Agentūra Sprendime vertino, kad projekto tikslas, uždaviniai ir rezultatai, kurie turi būti pasiekti ir išlaikyti iki 2025 m. gruodžio 29 d., nėra pasiekti, taip pat nėra užtikrintas projekto veiklų tęstinumas. Pareiškėjos įsitikinimu, šios sprendime nurodytos aplinkybės neleidžia daryti vienareikšmiškos išvados, jog projekto tikslas, uždaviniai ir rezultatai, nėra išlaikyti iki 2025 m. gruodžio 29 d., o tai neva sudaro pagrindą vienašališkai nutraukti Sutartį.

Faktinis maisto papildų gamintojas yra pareiškėja, kuri pasirinko vieną iš galimų produktų gamybos būdų – vykdė užsakomąją produktų gamybą jungtinės veiklos sutarties su partneriais Įmone1 ir Įmone2 pagrindu. Jungtinės veiklos sutarties 2.2 papunktyje yra aiškiai aptarti susitariančių šalių įnašai ir įsipareigojimai, kurie patvirtina, jog produktų „faktiniu“ gamintoju yra laikoma būtent pareiškėja, o ne kiti jungtinės veiklos partneriai. Minėtame jungtinės veiklos sutarties papunktyje yra nurodyta, kad į bendrą veiklą Įmonė1 įneša jai intelektinės nuosavybės teises priklausančias produktų gamybos formules (receptūrą) (sutarties 2.2.1 papunktis), Įmonė2 įsipareigoja pagaminti produktus pagal gamybos formules ir pareiškėjos pateiktus užsakymus (sutarties 2.2.2 papunktis), o pareiškėja įsipareigoja organizuoti produktų gamybą, užsakydama pagaminti atitinkamą kiekį produktų iš jos pasirinktų žaliavų, užtikrindama produktų kokybę, juos sertifikuodama, apskaitydama produktus savo įmonės buhalterinėje apskaitoje, organizuodama produktų žymėjimą (sukurdamą produkto dizainą, prekės ženklą, etikečių formą ir pan.) bei realizuodama produktus per savo sukurtą elektroninės prekybos platformą (sutarties 2.2.3. papunktis).

Aplinkybę, kad pareiškėja organizavo ir per trečiuosius asmenis vykdė produktų gamybą patvirtina ir tai, kad produktai žymimi išimtinai pareiškėjai priklausančiu prekės ženklu „(duomenys neskelbtini)“, kuris nors ir nėra įregistruotas prekių ženklų registre, tačiau yra saugomas intelektinės nuosavybės objektas, priklausantis pareiškėjai. Pareiškėja užsakė produkto ženklinimą bei produktų reklamos paslaugas. Faktą, kad būtent pareiškėja turi būti laikoma produktų gamintoju (gamybos užsakovu) patvirtina ir tai, kad pareiškėja 2021 m. gruodžio 3 d. buvo įrašyta į Maisto tvarkymo subjektų sąrašą, suteikiant atpažinimo numerį 130020282; pareiškėjai leidžiama vykdyti maisto papildų pardavimą paštu arba internetu.

Produkto gamintoju yra galutinai pagaminto gaminio, bet kokių žaliavų ar sudedamosios dalies gamintojas arba kiekvienas asmuo, kuris prisistato gamintoju, ant gaminio nurodydamas savo vardą, prekės ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą. Taigi, tiek jungtinės veiklos sutarties turinys, tiek ir aukščiau nurodyti pareiškėjos aktyvų vaidmenį produktų gamyboje (produktų ženklinimą savo prekės ženklu „(duomenys neskelbtini)“) patvirtinantys dokumentai, patvirtina, jog faktiniu produktų gamintoju, t. y. užsakovu, organizavusiu produktų gamybą, turi būti laikoma būtent pareiškėja. Tuo tarpu Agentūra padarė nepagrįstą ir neteisingą išvadą, kad pareiškėja negali būti pripažinta maisto papildų gamintoja, t. y. pareiškėjos valdomoje Platformoje neva yra prekiaujama kitų gamintojų pagamintais produktais.

Agentūros vertinimas, jog Platformoje platinamų produktų gamintoja yra ne pareiškėja, yra grindžiamas išimtinai pareiškėjos buhalterinės apskaitos dokumentų analize, t. y., buhalterinė apskaita nepatvirtina, kad pareiškėja vykdė produktų gamybą. Agentūros išvada, kad gamybos užsakymas nevyko, sprendime daroma iš esmės vertinant tik formalius buhalterinės apskaitos dokumentų trūkumus, kurių buvimo net nereikalauja įstatymas. Pareiškėjos įsitikinimu, vien šie formalūs Agentūros argumentai dėl įmonės pasirinkto buhalterinių operacijos apskaitos būdo nepaneigia aplinkybės, kad pareiškėja vykdė užsakomąją produktų gamybą.

Pareiškėjos užsakymu nepriklausoma ir nešališka auditorė O. S. (auditoriaus pažymėjimo Nr. (duomenys neskelbtini)) atliko pareiškėjos vidaus auditą; vidaus auditorė pagal buhalterinės apskaitos dokumentus objektyviai įvertino, kad pareiškėjos vykdoma veikla pagal Projektą atitinka sutarties sąlygas. Vidaus auditorės įvertinimui pateiktos PVM sąskaitos faktūros, užsakymo lapai, produkcijos etiketės, kurios keitėsi gamybos procese, gamybos sutartys bei kiti vertinimui pateikti dokumentai objektyviai patvirtina, kad produkcija buvo pareiškėjos užsakyta, pagaminta, pristatyta ir realizuota. Tai, kad šios operacijos galimai netinkamai buvo apskaitytos (užregistruotos apskaitos sąskaitoje), laikytina

technine apskaitos klaida, o ne projekto nevykdymu ar netinkamu vykdymu. Išanalizavusi sąskaitų išrašymo struktūrą, vidaus auditorė nustatė, kad pajamos pagal išrašytas sąskaitas buvo iš karto įtrauktos į 600 savikainos apskaitos buhalterinę sąskaitą, o pajamos iš karto registruojamos 500 sąskaitoje. Toks buhalterinės apskaitos vedimo būdas yra tinkamas, nes numatytas patvirtintoje apskaitos politikoje.

Nors Agentūros sprendimas nutraukti projekto finansavimo sutartį grindžiamas tuo, kad 2023 m. PVM sąskaitose faktūrose už produkciją nurodytos sumos neatsispindi pareiškėjos 203 buhalterinėje sąskaitoje (t. y. debeto apyvarta yra 0 Eur), tokia išvada yra formali ir neatitinka realios pareiškėjos buhalterinės apskaitos politikos. Verslo apskaitos standartuose (toliau – VAS) yra nustatyta, kad „Sąnaudos pripažįstamos, kai jos atitinka sąnaudų apibrėžimą ir jų vertę galima patikimai nustatyti“, „Sąnaudos siejamos su jomis uždirbtomis pajamomis“ (VAS 11 p. 4, 16). Produkto gamybos ir ženklinimo išlaidos, kurios yra fiksuojamos 600 sąskaitoje, tiesiogiai siejasi su pajamomis, užfiksuotomis 500 sąskaitoje. Toks kaupimo principo taikymas yra visiškai teisėtas. Net jei nėra atskiros registracijos 203 sąskaitoje, tai nėra pažeidimas, jei kita sistema leidžia atsekti produkcijos savikainą.

Įvertinusi 2023 ir 2024 metų pareiškėjos balansus, vidaus auditorė nustatė, kad pareiškėjos produkcijos likučiai 2023 m. pradžiai sudarė 23 912 Eur, o 2024 m. pabaigoje – 23 966 Eur. Matyti, kad pareiškėja investavo į nuosavos produkcijos gamybą nemažą sumą, o dėl realizavimo apimčių pagal pasirašytą sutartį neprisiėmė jokių išpareigojimų. Kadangi atsargų apskaita įmonės buhalterinėje apskaitoje gali būti tvarkoma nuolatine arba periodine sistema, pareiškėja pasirinko periodinę apskaitą, tuomet atsargų judėjimas registruojamas sandorio metu per sąnaudas (600 sąskaita) ir prekių likučiai tikrinami pagal balansus metų pabaigoje. Tai pilnai atitinka VAS nuostatas. Likutinės vertės balanse (23 912 Eur / 23 966 Eur) taip pat šią aplinkybę patvirtina. Todėl Agentūros sprendimo esminis argumentas, kad 203 sąskaitos debeto apyvarta yra 0, nėra pagrindas daryti faktines išvadas apie projekto neįgyvendinimą ar netinkamą įgyvendinimą. Agentūros sprendimo išvados dėl investicijų tęstinumo pažeidimo yra grindžiamos išimtinai vien tik debeto apyvartos nebuvimu 203 sąskaitoje, todėl tokios išvados yra neteisingos, neatitinka proporcingumo ir faktinės analizės reikalavimų. Projektas buvo įgyvendintas realiai, o buhalterinė techninė klaida gali būti išspręsta korekcijomis, vadovaujantis VAS ir Tarptautinių finansinės atskaitomybės standartų rekomendacijomis.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo praktikoje laikosi taisyklės, kad buhalterinės apskaitos neatitikimai savaime nereiškia projekto netinkamo įgyvendinimo (pvz., administracinė byla Nr. A-438-602/2021). Vien duomenų neatspindėjimas konkrečioje sąskaitoje ar dokumentų trūkumas neįrodo, kad išlaidos ar veiksmai nebuvo realūs. Nors Agentūra Sprendime nurodo, kad sąskaitų sumos 203 sąskaitoje neatsispindi, tačiau egzistuoja sąskaitos faktūros, gamybos sutartys, užsakymų dokumentai, viešai pasiekiamą platforma su produktais, ko pilnai pakanka realiam veiklų įgyvendinimo pagrindimui. Produkcija, kuri buvo užsakyta, pagaminta ir paženklinta pareiškėjos prekių ženklais pagal disponuojamas receptūras, yra viešai prieinama svetainėje (*duomenys neskelbtini*). Tai yra pakankamas faktinis pagrindas vertinti, kad projektas įgyvendintas.

LVAT taip pat yra išaiškinęs, jog projektas negali būti laikomas neįgyvendintu vien tik dėl to, kad veiklos vykdomos ne „tradiciniu“ būdu ar netipiškai (pvz., administracinė byla Nr. A-520-525/2019). Minėtoje byloje teismas konstatavo, kad jei pareiškėjas realizuoja projektą naudodamasis trečiųjų šalių paslaugomis (angl. „outsourcingas“), bet kontroliuoja produktą, tokia schema neprieštarauja projektui, svarbu nustatyti, kad veikla vykdoma pagal projekto tikslą ir sukurtas rezultatas yra pareiškėjo valdomas. Šiuo atveju iš pateiktų duomenų bei viešai prieinamos informacijos matyti, kad pareiškėja įgyvendino e. komercijos diegimo projektą, sukūrė prekybos Platformą ir per ją platina nuosavu prekės ženklų pažymėtus produktus, o tai objektyviai atitinka projekto tikslą.

Be to, Europos Parlamento ir Tarybos 2008 m. liepos 9 d. reglamento (EB) Nr. 765/2008, nustatančio su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 339/93, 2 straipsnyje yra įtvirtinta platesnė nei bendrinėje kalboje gamintojo sąvoka – bet koks fizinis arba juridinis asmuo, kuris pagamina gaminį arba kuris užsako suprojektuoti ar pagaminti gaminį, ir kuris parduoda tą gaminį savo vardu arba naudodamas savo prekės ženklą (3 punktas). Taigi, pareiškėja, užsakiusi pagaminti maisto papildus, yra laikoma jų gamintoja ir pagal Europos Sąjungos teisinį reguliavimą.

Produktų etiketėse yra aiškiai nurodoma, jog produktas yra pagamintas Įmonės² pareiškėjos užsakymu. Produktų etiketėčių pavyzdžiai buvo pateikti Agentūrai. Taigi, vien tik iš trečiųjų asmenų

skelbiamos informacijos apie produktą negalima daryti išvados, kad pareiškėja nevykdo užsakomosios produktų gamybos, todėl Agentūros sprendimo argumentas, kad viešai prieinamoje informacijoje yra skelbiama, jog maisto papildų gamintojas yra Įmonė2, yra nepagrįstas.

Pasisakydama dėl sankcijos (ne)proporcingumo, pareiškėja paaiškina, kad šiuo atveju nėra ginčo, jog pagrindinis projekto tikslas ir rezultatas – elektroninės prekybos platformos sukūrimas ir įdiegimas yra pasiektas, t. y. Platforma yra sukurta, įdiegta ir veikia, pareiškėjos pagaminti produktai, pažymėti prekės ženklų „(duomenys neskelbtini)“ per šią platformą yra platinami, vadinasi veiklos tęstinumas yra užtikrintas, o veiklos pobūdis nepakeistas. Net ir tuo atveju, jei būtų konstatuotas Sutarties, Taisyklių ar Aprašo nuostatų pažeidimas (su kuo pareiškėja kategoriškai nesutinka), Agentūra privalėjo sprendime išsamiai įvertinti, ar pareiškėjos padarytas pažeidimas konkrečiu nagrinėjamu atveju yra esminis, ar jis galėjo turėti įtakos Projekto tikslo pasiekimui, ir jei taip, tokią išvadą motyvuotai pagrįsti. Skundžiamu sprendimu Agentūra to nepadare. Pareiškėjos įsitikinimu, Agentūros priimtas radikalus vienašalis sprendimas nutraukti sutartį yra akivaizdžiai neprotinga ir neproporcinga padaryto pažeidimo sunkumui bei pareiškėjos sutartinių įsipareigojimų neįvykdymo laipsniui priemonė, todėl skundžiamas Agentūros sprendimas yra nepagrįstas ir neteisėtas.

Pareiškėja į bylą pateikė papildomus paaiškinimus, pažymėdama, kad palaiko skunde išdėstytą reikalavimą. Pareiškėja nesutinka su Agentūros vertinimu, kad įmonės buhalterinės apskaitos duomenys nesudaro pagrindo laikyti pareiškėjos gamintoja. Pareiškėja Agentūrai pateikė 2024 m. finansines ataskaitas su korekcijomis už 2023 m., kurios atspindi faktinį produkcijos kiekį – atsargų likutis 2023 m. gruodžio 31 d. yra 23 911,58 Eur (įskaitant pagamintą produkciją), taip pat Didžiosios knygos sąskaitų išrašus, kuriuose fiksuota, kad produkcijos įsigijimas užregistruotas pagal ilgamečius apskaitos principus, pasirenkant periodinės apskaitos metodą. Šie dokumentai atitinka Verslo apskaitos standartus. Pareiškėja paaiškina, kad Agentūrai iškėlus abejones dėl finansinių operacijų tinkamo atvaizdavimo įmonės finansinėje apskaitoje, pareiškėja atliko finansinės apskaitos duomenų korekcijas, kurias atlikti jokie Lietuvos Respublikos teisės aktai nedraudžia. Šiose finansinėse ataskaitose už 2024 metų ataskaitinį laikotarpį yra nurodyti ir pakoreguoti 2023 metų duomenys, t. y. matyti, jog atsargų likutis 2023 m. gruodžio 31 d. yra 23 911,58 Eur (9,66 Eur – degalų likutis, 23 901,92 Eur – pagamintos produkcijos likutis), o ne 10 Eur, kaip nurodo Agentūra. Atsiliepime Agentūra nurodo, jog dalis duomenų buvo pateikti pavėluotai, tačiau, pareiškėja atkreipia dėmesį į tai, jog pavėluotas atsakymas nepanaikina pačios informacijos turinio svarbos, jei duomenys įrodo faktinį projekto vykdymą ir įsipareigojimų laikymąsi. Agentūra savo išvadą dėl to, jog pareiškėja ne pati gamina, o tik platina produkciją, grindžia surinkta vieša informacija ir jos interpretacija. Pareiškėjos teigimu, Agentūros atsiliepime pateiktas viešos informacijos interpretavimas yra netikslus ir nepagrindžia Agentūros išvadų. Pareiškėja pažymi, kad visi projekto tikslai buvo pasiekti. Pareiškėja įvykdė esminius sutarties įsipareigojimus, buhalteriniai ir faktiniai duomenys įrodo vykdytą užsakomąją gamybą ir produkcijos judėjimą, duomenys pateikti ir patikslinti, nors ir po papildomų Agentūros užklausų, bet tai nepaneigia jų įrodomosios galios.

Agentūra su pareiškėjos skundu nesutinka, prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime paaiškino, kad 2021 m. lapkričio 5 d. pateiktas pareiškėjos raštas-atsakymas dėl paraiškos trūkumų ištaisymo, kuriame nurodyta, kad Projekto metu sukurtoje el. parduotuvėje ketina prekiauti tik įmonės ketinamais gaminti maisto papildais. Taip pat nurodyta, kad Paraiškos pateikimo metu ši veikla dar nėra vykdoma, LSMU mokslininkai kuria ir testuoja papildų formules. Nurodyta, kad bus vykdoma užsakomoji gamyba, tiekėjas Įmonė2, įsigijamos žaliavos bus įtrauktos į pareiškėjos apskaitą. 2022 m. vasario 28 d. Agentūra ir pareiškėja sudarė Sutartį. 2025 m. vasario 5 d. Agentūra informavo pareiškėją, kad atlieka Projekto tęstinumo vertinimą ir paprašė pateikti informaciją, kam nuo Projekto pabaigos 2022 m. vasario 8 d. priklauso įmonės elektroninės parduotuvės (duomenys neskelbtini) domenas. 2025 m. vasario 5 d. pareiškėja pateikė pagrindžiančius dokumentus, kad už naudojimąsi domenu iki 2025 m. rugsėjo 4 d. apmokėta UAB „(duomenys neskelbtini)“. 2025 m. vasario 21 d. Agentūra paprašė pareiškėjos pateikti paaiškinimus, kaip yra vykdoma gamyba, jei vykdoma užsakomoji gamyba, iš kokių įmonių įsigijamos žaliavos ir kaip jos yra apskaitomos bei pateikti tai įrodančius dokumentus. 2025 m. vasario 27 d. pareiškėja pateikė atsakymą. 2025 m. vasario 27 d. Agentūra prašė pateikti informaciją, nes nebuvo pateikta visa prašoma informacija. 2025 m. kovo 7 d. pareiškėja pateikė raštą. 2025 m. kovo

14 d. Agentūra informavo pareiškėją dėl pradėtos Sutarties nutraukimo procedūros ir Projekto tęstinumo, nes jokios papildomos informacijos nebuvo pateikta. 2025 m. kovo 27 d. pareiškėja pateikė atsakymą ir papildomus dokumentus.

Agentūra atsiliepime cituoja Taisyklių 338, 339, 190, 192 ir 330 punktų, Aprašo 3.4, 3.7, 10.1, 10.2 papunkčių, 76 punkto, Sutarties 2.1, 6.4, 6.12 papunkčių nuostatas bei pažymi, kad tęstinumo reikalavimų laikymosi vertinimas atliktas vadovaujantis Taisyklių nuostatomis, viešai prieinama informacija bei kitomis su tęstinumo reikalavimais susijusiomis aplinkybėmis. Vadovaujantis Taisyklių 338 punktu, Aprašo 76 punktu ir Sutarties 6.4 papunkčiu, pareiškėja įsipareigojo trejus metus po Projekto finansavimo pabaigos užtikrinti investicijų tęstinumą bei laikytis Aprašo 3.4 ir 3.7 papunkčiuose numatytų reikalavimų. Atsižvelgiant į tai, Agentūra vertino, ar yra laikomasi Projekto tęstinumo įsipareigojimų.

Pareiškėja, teikdama atsakymą į Agentūros 2025 m. vasario 21 d. ir 2025 m. vasario 27 d. paklausimus dėl Projekto įgyvendinimo metu sukurtoje elektroninėje parduotuvėje parduodamos produkcijos gamybos vykdymo, 2025 m. vasario 27 d. ir 2025 m. kovo 7 d. nurodė, kad ji vykdo užsakomąją gamybą pagal užsakomosios gamybos sutartį, kuri yra sudaryta tarp Įmonės1 ir pareiškėjos, taip pat nurodė, kad žaliavų neapskaito, nes Įmonės1 pilnai rūpinasi produkto gamyba pagal užsakymus, o pareiškėja tik perduoda papildų formules (receptūras), nes neturi resursų ir pajėgumų vykdyti gamybą savarankiškai. Kartu su atsakymu pateikė tik 2022 m. liepos 22 d. sudarytą sutartį, tačiau prašomų pagrindžiančių dokumentų dėl užsakomąją gamybą įrodančių dokumentų, jų apskaitymo įmonės buhalterinėje apskaitoje (Didžiosios knygos žiniaraščių, finansinių ataskaitų ar kt. dokumentų) nepateikė. Pareiškėja 2025 m. kovo 27 d. pateikė kitą, t. y. 2022 m. birželio 11 d. Jungtinės veiklos sutartį, sudarytą tarp Įmonės1, pareiškėjos ir Įmonės2 dėl užsakomosios gamybos. Joje nurodyta, kad Įmonės1 indėlis yra formulės, Įmonės2 indėlis yra gamyba, o pareiškėjos indėlis yra gamybos užsakymas, organizavimas. Taip pat su atsakymu pateikė Didžiosios knygos santrauką už laikotarpį nuo 2023 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d., 2023 m. produkcijos užsakymus bei pirkimo PVM sąskaitas faktūras iš Įmonės1, o atsakyme nurodė, kad pagaminta produkcija apskaitoma 203 buhalterinėje apskaitoje. Išanalizavusi pateiktus dokumentus, Agentūra Sprendime įvertino, kad svetainėje (*duomenys neskelbtini*) prekiaujama ne pačios pareiškėjos pagaminta produkcija. Kartu su pareiškėjos atsakymu pateiktose visų trijų produktų etiketėse nurodyta, kad gamintojas yra Įmonės2 pagal pareiškėjos užsakymą, o iš viešai prieinamos informacijos (*duomenys neskelbtini*) matyti, kad maisto papildais (*duomenys neskelbtini*) buvo prekiaujama ir kitose elektroninėse parduotuvėse, kur nurodytas maisto papildų gamintojas yra Įmonės2. Iš viešai prieinamos informacijos (*duomenys neskelbtini*) nustatyta, kad 2023 m. minėtais maisto papildais buvo prekiaujama ir kitoje pareiškėjai priklausančioje elektroninėje parduotuvėje (*duomenys neskelbtini*). Atsižvelgdama į tai, Agentūra įvertino, kad Projekto tikslas, uždaviniai ir rezultatai, kurie turėjo būti pasiekti ir išlaikyti iki 2025 m. gruodžio 29 d., nėra pasiekti ir taip pat nėra užtikrintas Projekto veiklų tęstinumas, kadangi Projekto metu sukurtame sprendime prekiaujama ne pačios pareiškėjos pagaminta produkcija. Dėl šios priežasties Agentūra nusprendė, kad pareiškėja negali užtikrinti Sutarties 2.1 ir 6.4, 6.12 papunkčiuose, Taisyklių 338 punkte bei Aprašo 3.4, 3.7 papunkčiuose, 10, 76 punktuose numatytų reikalavimų, ir priėmė Skundžiamą sprendimą, įpareigodama grąžinti išmokėtas Projekto finansavimui lėšas 44 947,50 Eur.

Dėl pareiškėjos skundo argumento, kad jungtinės veiklos sutarties 2.2 punkte yra aiškiai aptarti susitariančių šalių įnašai ir įsipareigojimai, kurie patvirtina, jog produktų „faktiniu“ gamintoju yra laikoma būtent pareiškėja, o ne kiti jungtinės veiklos partneriai, Agentūra pažymi, jog pareiškėja su 2025 m. vasario 27 d. ir 2025 m. kovo 7 d. atsakymais pateikė viena kitai prieštaraujančią informaciją, t. y. kad būtent Įmonės1 gauna iš pareiškėjos formules bei gamina produkciją. Iš viešai prieinamos informacijos <https://osp.stat.gov.lt/ekonomines-veiklos-rusiu-ir-instituciniu-sektoriu-paieska> matyti, kad pagrindinė Įmonės1 įregistruota veikla pagal EVRK red. 2 yra 467500 Chemijos produktų didmeninė prekyba, įmonės internetinėje svetainėje (*duomenys neskelbtini*) nurodyta, kad Įmonės1 pagrindinė veiklos sritis – didmeninė prekyba trąšomis Lietuvos ir užsienio rinkose. Taip pat pateiktos produkcijos pirkimo PVM sąskaitos-faktūros yra išrašytos būtent Įmonės1, ne pareiškėjos. Atsižvelgiant į tai, Agentūra vertina, kad pareiškėja bando klaidinti Komisiją, taip pat bandė klaidinti ir Agentūrą. Agentūros vertinimu, priimant Sprendimą, faktinės aplinkybės buvo išanalizuotos detalčiai ir priimtas pagrįstas sprendimas, kad pareiškėja savo svetainėje prekiauja ne pačios pagaminta produkcija.

Nors pareiškėja skunde nurodo, kad formalūs Agentūros argumentai dėl įmonės pasirinkto buhalterinių operacijos apskaitos būdo nepaneigia aplinkybės, kad pareiškėja vykdė užsakomąją produktų gamybą, tačiau pareiškėja 2025 m. kovo 27 d. pateiktame atsakyme pati nurodė, kad „Pagaminta produkcija apskaitoma 203 buhalterinėje apskaitoje“, o, vertinant Projekto paraišką 2021 m. lapkričio 5 d. atsakė, kad „Projekto metu naujai sukurtoje el. parduotuvėje ketiname prekiauti tik įmonės ketinamais gaminti maisto papildais. Šiuo metu ši veikla nėra vykdoma, LSMU mokslininkai kuria ir testuoja papildų formules, kurios bus paleistos į rinką 2022 m. sausio mėn. Bus vykdoma užsakomoji gamyba, tiekėjas Įmonė2, išigyjamos žaliavos bus įtraukiamos į pareiškėjos apskaitą.“ Agentūra vertina tik jai pareiškėjos pateiktą ir viešai prieinamą informaciją. Tuo tarpu skunde pareiškėja nurodo, kad produkcijos savikaina fiksuojama 600 sąskaitoje, bet nepaneigia, kad produkcijos likučiai apskaitomi 203 sąskaitoje, o nurodo, kad prekių likučiai tikrinami pagal balansus metų pabaigoje. Tikrinant 2023 m. VĮ Registrų centras pateiktą pareiškėjos balansą, nustatyta, kad 2023 m. metų atsargų likutis buvo 10 Eur, tačiau pateikus 2024 m. balansą, 2023 m. atsargų likutis pasikeičia į 23 912 Eur.

Sprendimo priėmimo metu buvo analizuojami duomenys už 2023 m. pateiktoje Didžiosios knygos santraukoje už laikotarpį nuo 2023 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d. produkcijos likučiai 2023 pradžiai sudarė 26 471 Eur, o 2023 metų pabaigai – 23 912 Eur, kas iš esmės sutampa su 2024 m. balanse nurodyta 2023 m. atsargų suma. Visgi VĮ Registrų centras pateiktame 2023 m. balanse nurodyta atsargų suma yra 10 Eur. Pareiškėjos Didžiosios knygos santraukoje matyti, kad Atsargų grupėje yra sąskaita Nr. 20401 pavadinimu „VIT_Pirktų prekių, skirtų perparduoti, išigijimo savikaina“, kas rodo, jog įmonės apskaitoje yra apskaitomos ir prekės, skirtos perparduoti, o Pardavimų savikainos grupėje yra sąskaita Nr. 60001 pavadinimu „VIT_Parduotų prekių ir suteiktų paslaugų savikaina“ ir kitos subsąskaitos prekių pardavimo savikainai nustatyti nėra.

Pareiškėja skunde nurodo, kad „Produkto gamybos ir ženklinimo išlaidos, kurios yra fiksuojamos 600 sąskaitoje, tiesiogiai siejasi su pajamomis, užfiksuotomis 500 sąskaitoje. Toks kaupimo principo taikymas yra visiškai teisėtas. Net jei nėra atskiros registracijos 203 sąskaitoje, tai nėra pažeidimas, jei kita sistema leidžia atsekti produkcijos savikainą.“ Atsižvelgiant į pateiktą informaciją, kad pareiškėja pasirinkusi periodiškai apskaitomą atsargų būdą, periodo pabaigoje turi būti uždaryta 60001 sąskaita ir likutis turi būti perkeliamas į atsargų sąskaitą, visgi pagal apskaitos duomenis 203 sąskaitos debeto apyvarta yra 0 Eur, tačiau matyti judėjimas 204 sąskaitoje (Pirktos prekės, skirtos perparduoti), kas įrodo, kad pareiškėja prekiauja prekėmis, skirtomis perparduoti.

Agentūra Sprendimą priėmė visapusiškai įvertinusi turimą informaciją dėl fakto, ar pareiškėja Projekto lėšomis sukurtoje svetainėje prekiauja savo pagaminta produkcija ir ar Projekto tęstinumo laikotarpis yra užtikrintas, t. y. atidžiai išnagrinėjo turimą informaciją, tikrino viešai prieinamą informaciją, siuntė ne vieną raštą, prašydama pateikti informaciją, kuri Agentūrai leistų įsitikinti, kad minėtoje svetainėje yra prekiaujama savo pagaminta produkcija ir tęstinumo reikalavimai yra užtikrinti. Kadangi pareiškėja tokios informacijos nepagrindė ir Agentūra negalėjo tuo įsitikinti, Agentūra priėmė Sprendimą pagal faktiškai turimus duomenis. Sprendimas atitinka tiek Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 10 straipsnio 5 dalyje numatytus reikalavimus, tiek šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 5 punkte įtvirtintą išsamumo principą.

Skundas atmetinas

Bylos duomenimis nustatyta, kad 2021 m. rugsėjo 2 d. pareiškėja užpildė paraišką dėl Projekto finansavimo. Agentūra (sutarties pasirašymo metu – VšĮ Lietuvos verslo paramos agentūra) ir pareiškėja sudarė Sutartį.

2025 m. vasario 5 d. Agentūra el. paštu pareiškėją informavo apie atliekamą Projekto tęstinumo vertinimą ir paprašė pateikti informaciją, kam nuo Projekto pabaigos 2022 m. vasario 8 d. priklauso įmonės elektroninės parduotuvės (*duomenys neskelbtini*) domenas.

2025 m. vasario 5 d. pareiškėja pateikė pagrindžiančius dokumentus, kad už naudojimąsi domenu iki 2025 m. rugsėjo 4 d. apmokėta UAB „(*duomenys neskelbtini*)“.

2025 m. vasario 21 d. Agentūra pareiškėjos paprašė paaiškinti, kaip yra vykdoma gamyba, jei vykdoma užsakomoji gamyba, iš kokių įmonių išigyjamos žaliavos ir kaip jos yra apskaitomos bei pateikti tai įrodančius dokumentus (Didžiosios knygos žiniaraščius, finansines ataskaitas ar kt. dokumentus).

2025 m. vasario 27 d. pareiškėja informavo, kad vykdo užsakomąją gamybą, nes neturi resursų ir pajėgumų vykdyti gamybą savarankiškai. Nurodė pridedanti užsakomosios gamybos sutartį (pridėta 2022 m. liepos 15 d. sudaryta sutartis) su Įmonė1, pagal kurią pareiškėja teikia papildų formules (receptūrą), o Įmonė1 pareiškėjai parduoda galutinį produktą.

2025 m. vasario 27 d. raštu Agentūra pareiškėjai nurodė, jog 2025 m. vasario 21 d. pareiškėjai siuntė prašymą, nes nustatė, kad Projekto įgyvendinimo metu sukurtoje ir įdiegtoje el. parduotuvėje galima įsigyti galimai kitų gamintojų prekių, tačiau iki nustatyto termino pareiškėja pateikė ne visus prašomus dokumentus bei paaiškinimus. Pakartotinai paprašė pateikti detalius paaiškinimus, kaip yra vykdoma užsakomoji gamyba (kas kuria papildų formules (receptūras), iš kokių įmonių įsigijamos žaliavos), kaip žaliavos yra apskaitomos bei pateikti tai įrodančius dokumentus (žaliavų įsigijimo dokumentus, DK knygos žiniaraščius, finansines ataskaitas ar kt. dokumentus).

2025 m. kovo 6 d. raštu pareiškėja nurodė Agentūrai, kad įgyvendina užsakomąją gamybą pagal užsakomosios gamybos sutartį, sudarytą su Įmonė1. Papildų formulės (receptūros) yra perduodamos Įmonė1, pagal kurias ji vykdo gamybą. Pareiškėja žaliavų neapskaito, nes Įmonė1 rūpinasi produkto gamyba pagal pareiškėjos užsakymus. Į produkto kainą įeina žaliavos, gamybos procesas, pakavimas ir pan. Pareiškėja neturi galimybės ir resursų užsakinėti žaliavas ir pati gaminti savo produktus, todėl vykdo užsakomąją gamybą ir „partneriauja“ su Įmonė1. Kiekvieno mėn. pradžioje pagal suderintą prekių priėmimo perdavimo aktą, Įmonė1 išrašo sąskaitą faktūrą apmokėjimui.

2025 m. kovo 14 d. Agentūra raštu pareiškėją informavo, kad 2025 m. vasario 21 d. ir 27 d. prašė pateikti informaciją kaip yra vykdoma užsakomoji gamyba (kas kuria papildų formules (receptūras), iš kokių įmonių įsigijamos žaliavos), kaip žaliavos yra apskaitomos bei pateikti tai įrodančius dokumentus (žaliavų įsigijimo dokumentus, didžiosios knygos žiniaraščius, finansines ataskaitas ar kt. dokumentus). Pateikta 2022 m. liepos 15 d. sutartis su Įmonė1 bei 2025 m. kovo 7 d. pateikti paaiškinimai neįrodo, kad pareiškėja užsiima užsakomąja gamyba ir prekiauja savos gamybos produkcija. Todėl vadovaudamasi Taisyklių 190 ir 192 punktų nuostatomis, Agentūra pradėjo Sutarties nutraukimo procedūrą.

2025 m. kovo 27 d. raštu pareiškėja Agentūrą informavo, kad ji nepažeidė Sutarties sąlygų ir visą laikotarpį vykdė užsakomąją gamybą. Vadovaujantis pasirašyta Jungtinės veiklos sutartimi ir pridedama gamybos sutartimi, pareiškėja teikia užsakymus pagal pirkimo poreikius Įmonė1 ir Įmonė2. Pasirenkamas gamintojas, kuris pirmas gali įvykdyti užsakymą tinkamais terminais ir kiekiais. Pagamintai produkcijai pagal užsakymus išrašomos sąskaitos. Gamintojui pateikiamos gaminamos produkcijos formulės ir pakuočių kiekiai bei nustatomos gaminamos produkcijos galiojimo terminai. Žaliavos pasirenkamos iš gamintojo siūlomų turimų jo sandėlyje, o jei netenkina turimos žaliavos kokybė, teikiamos pareiškėjos įsigytos žaliavos. Žaliavos tiekėjas ir produkcijos gamintojas sutampa, todėl nebuvo tikslinga atskirai iš gamintojo pirkti žaliavą, kad vėl jam perduoti gamybai, tokiu atveju į pareiškėjos apskaitomos produkcijos savikainą jau įtraukta žaliavos, įpakavimo, etikečių klijavimo paslauga; pagaminta produkcija apskaitoma 203 buhalterinėje sąskaitoje. Jungtinės veiklos sutartimi Įmonė1 4 metų laikotarpiui perdavė valdyti ir disponuoti joje nurodytas formules su galimybe perimti visam laikotarpiui nuosavybės teisę į formules pagal atskirai sutartą kainą. Įmonė2 produkciją gamina ne tik išskirtinai pareiškėjai, bet ir daugeliui kitų įmonių, kurios taip pat laiko pagamintą produkciją nuosava. Kartu su raštu pareiškėja pridėjo 2022 m. birželio 11 d. Jungtinės veiklos sutartį, pasirašytą pareiškėjos, Įmonė1 ir Įmonė2, 2023 m. balansą, Didžiąją knygą (santrauką) už laikotarpį nuo 2023 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d., 2023 m. gruodžio 31 d. Pelno (nuostolių) ataskaitą, maisto papildų etiketes, 2023 m. užsakymo lapai bei 2023 m. produkcijos sąskaitas faktūras.

2025 m. balandžio 15 d. raštu Nr. R4-2344-(15.3.61 Mr)-2025 Agentūra informavo pareiškėją, kad Projekto nutraukimo procedūra yra baigta bei pridėjo skundžiamą Sprendimą. Sprendime nurodyta, kad, vadovaujantis Taisyklių 190, 192 ir 338 punktais, Sutarties 2.1, 6.4 ir 6.12 papunkčiais (argumentai dėl sprendimo nutraukti sutartį pateikiami 1 priede), bei Aprašo 3.4, 3.7 papunkčiais, 10, 76 punktais ir atsižvelgdama į Agentūros 2025 m. kovo 14 d. raštą, nutraukia Sutartį, įpareigojant gražinti išmokėtas 44.947,50 Eur projektui skirto finansavimo lėšas per gražintinų lėšų formoje nurodytą terminą. Sprendimo 1 priede „Argumentai dėl sprendimo nutraukti sutartį“ nurodyta, jog, vadovaujantis Sutarties 2.1 papunkčiu, projekto vykdytojas įsipareigojo, įgyvendindamas projektą, pasiekti projekto tikslą, uždavinius ir rezultatus. Projekto tikslas – įsdiegti informacines technologijas verslo sandoriams valdyti

elektroniniu būdu, siekiant padidinti pajamų augimą (sutarties 1 priedo „Projekto aprašymas“ 5.3 papunktis). Finansavimo lėšos projektui skirtos vadovaujantis priemonės Aprašu, kurio 10 punkte nurodyta remiama veikla. Pacituotos Aprašo 10.1, 10.2, 3.4, 3.7 papunkčių, 76 punkto, Sutarties 6.4, 6.12 papunkčių, Taisyklių 338 punkto nuostatos. Agentūra vertino, ar yra laikomasi tęstinumo įsipareigojimų, ir nustatė, jog projekto įgyvendinimo metu sukurtoje ir įdiegtoje elektroninėje prekybos platformoje (*duomenys neskelbtini*) galima įsigyti galimai kitų gamintojų prekių. Agentūra 2025 m. vasario 21 d., 27 d. siuntė pareiškėjai prašymus pateikti informaciją, kaip yra vykdoma užsakomoji gamyba (kas kuria papildų formules (receptūras), iš kokių įmonių įsigijamos žaliavos), kaip žaliavos yra apskaitomos bei pateikti tai įrodančius dokumentus (žaliavų įsigijimo dokumentus, didžiosios knygos žiniaraščius, finansines ataskaitas ar kt. dokumentus). Pareiškėja 2025 m. vasario 27 d. pateikė 2022 m. liepos 15 d. sutartį su Įmone1 bei 2025 m. kovo 7 d. pranešimu pateikė paaiškinimus, tačiau jokių pagrindžiančių dokumentų nepateikė. Agentūra 2025 m. kovo 14 d. raštu informavo projekto vykdytoją, kad per 14 dienų nuo rašto išsiuntimo dienos nepateikus rašte prašomų dokumentų, bus laikytina, kad tęstinumo reikalavimas nevykdomas visą Sutartyje numatytą laikotarpį ir projekto tikslas „Įsidiesti informacines technologijas verslo sandoriams valdyti elektroniniu būdu, siekiant padidinti pajamų augimą“ nėra pasiektas, todėl vadovaujantis Taisyklių 192 punktu, Sutartis bus nutraukta, o išmokėtos lėšos turės būti gražintos. Pareiškėja 2025 m. kovo 27 d. pateikė atsakymą, 2022 m. birželio 11 d. Jungtinės veiklos sutartį tarp Įmonės1, pareiškėjos ir Įmonės2 bei kitus dokumentus, pagrindžiančius užsakomąją gamybą (pareiškėjos 2024 m. Balansą, Didžiosios knygos (santrauką) už laikotarpį nuo 2023 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d., 2024 m. gruodžio 31 d. Pelno (nuostolių) ataskaitą, trijų produktų etiketes, 2023 m. produkcijos užsakymų lapus, 2023 m. produkcijos sąskaitas faktūras). Agentūra nustatė, kad svetainėje (*duomenys neskelbtini*) prekiaujama ne pačios įmonės pagaminta produkcija. Pareiškėja atsakyme nurodė, kad įmonės pagamintos prekės pagal užsakomosios prekybos sutartį apskaitomos 203 buhalterinėje sąskaitoje ir pateikė 2023 m. įsigytos produkcijos iš Įmonės1 PVM sąskaitas faktūras, tačiau pateiktoje Didžiosios knygos santraukoje už laikotarpį nuo 2023 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d. šių sąskaitų sumos neįtrauktos į apskaitą, t. y. pateiktų 2023 m. produkcijos PVM sąskaitų faktūrų suma be PVM sudaro 2738,60 Eur, tačiau 203 buhalterinėje sąskaitoje Debeto apyvarta 2023 m. yra 0,00 Eur. Su atsakymu pateiktose visų trijų produktų etiketėse nurodyta, kad gamintojas yra Įmonė2 pagal pareiškėjos užsakymą, o iš viešai prieinamos informacijos (*duomenys neskelbtini*) matoma, kad maisto papildais (*duomenys neskelbtini*) buvo prekiaujama ir kitose elektroninėse parduotuvėse, kur nurodytas maisto papildų gamintojas yra Įmonė2. Iš viešai prieinamos informacijos nustatyta, kad 2023 m. minėtais maisto papildais buvo prekiaujama ir kitoje pareiškėjai priklausančioje elektroninėje parduotuvėje (*duomenys neskelbtini*). Agentūra vertina, kad projekto tikslas, uždaviniai ir rezultatai, kurie turi būti pasiekti ir išlaikyti iki 2025 m. gruodžio 29 d. nėra pasiekti taip pat nėra užtikrintas projekto veiklų tęstinumas. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja negali užtikrinti Sutarties 2.1 ir 6.4, 6.12 papunkčiuose, Taisyklių 338 punkte bei Aprašo 3.4, 3.7 papunkčiuose, 10, 76 punktuose numatytų reikalavimų, vadovaujantis Taisyklių 190 ir 192 punktais, Sutartis yra nutraukiama, įpareigojant gražinti išmokėtas 44 947,50 Eur Projektui skirto finansavimo lėšas per gražintinių lėšų formoje nurodytą terminą.

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Agentūros Sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo.

Taisyklių 6.8 papunktyje įtvirtinta investicijų tęstinumo sąvoka – 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, su visais pakeitimais 71 straipsnyje nustatyta investicijų išlaikymo prievolė, kurią projekto vykdytojas privalo įvykdyti po projekto finansavimo pabaigos.

Taisyklių 27 skirsnio „Projekto užbaigimas ir investicijų tęstinumas“ 338 punkte nustatyta, jog po projekto finansavimo pabaigos vadovaujantis reglamento (ES) Nr. 1303/2013 71 straipsniu turi būti užtikrintas investicijų tęstinumas, t. y. projektų, kurių veiklos susijusios su investicijomis į infrastruktūrą arba gamybą (prekių ar paslaugų kūrimą), vykdytojai per 5 metus nuo projekto finansavimo pabaigos arba projektų, kuriems taikomos valstybės pagalbos taisyklės, vykdytojai per valstybės pagalbos

taisyklėse nustatyta laikotarpį: negali nutraukti gamybinės veiklos arba perkelti jos už veiksmų programos įgyvendinimo teritorijos ribų; gamybinė veikla negali būti perkeliama už ES ribų 10 metų nuo projekto finansavimo pabaigos, išskyrus tuos atvejus, jei teikiama valstybės pagalba arba jei projekto vykdytojas yra smulkiojo ar vidutinio verslo subjektas (Taisyklių 338.1 papunktis); negali pakeisti infrastruktūros objekto nuosavybės teisių, jei dėl to įmonė arba viešojo sektoriaus institucija įgytų nederamą pranašumą (Taisyklių 338.2 papunktis); negali iš esmės pakeisti veiklos, kuriai buvo skirtos investicijos, pobūdžio, tikslų arba įgyvendinimo sąlygų, jei tai pakenktų projekto tikslams (Taisyklių 338.3 papunktis).

Taisyklių 339 punkte nurodyta, jog tais atvejais, kai investuojama į smulkiojo ir vidutinio verslo subjektų veiklą ar jų kuriamas darbo vietas, Taisyklių 338 punkte nustatytas terminas gali būti sutrumpinamas iki 3 metų, jei tai nustatyta projektų finansavimo sąlygų apraše.

Aprašo 76 punkte nustatyta, jog trejus metus po projekto finansavimo pabaigos turi būti užtikrintas investicijų tęstinumas Taisyklių IV skyriaus 27 skirsnyje nustatyta tvarka. Tokia nuostata įtvirtinta ir Sutarties 6.4 papunktyje, kuriame nurodyta, kad trejus metus po projekto finansavimo pabaigos turi būti užtikrintas investicijų tęstinumas Taisyklių IV skyriaus 27 skirsnyje nustatyta tvarka.

Kaip minėta aukščiau, Agentūra Sprendime nutraukė Sutartį, nurodyma, jog pareiškėja Projekte sukurtame el. puslapyje (svetainėje (*duomenys neskelbtini*)) prekiauja ne pačios įmonės pagaminta produkcija, kad tęstinumo reikalavimas nevykdomas visą Sutartyje numatytą laikotarpį ir projekto tikslas „Įsidiesti informacines technologijas verslo sandoriams valdyti elektroniniu būdu, siekiant padidinti pajamų augimą“ nėra pasiektas.

Aprašo 10 punkte nustatyta, kad pagal Aprašą remiama veikla – e. komercijos modelių diegimas labai mažose, mažose ir vidutinėse įmonėse, perorientuojant procesus ir juos skaitmeninant per: klientų savitarnos sprendimus gaminių ir paslaugų elektroninėse prekybos platformose, įskaitant gamybos ir paslaugų užsakymų valdymo sprendimus, ir (arba) (10.1 papunktis); išteklių valdymo sistemos integravimo į gaminių ir paslaugų elektroninės prekybos platformas sprendimus (10.2 papunktis).

Pagal Aprašo 3.4. papunktį klientų savitarnos sprendimai – informacinėmis technologijomis paremti sprendimai, skirti klientams savarankiškai užsisakyti pačios įmonės pagamintą produkciją ir už ją sumokėti, pardavimo informacijai valdyti, pačios įmonės pagamintos produkcijos pristatymui ir (arba) tiekimui (teikimui) sekti, susijusiems dokumentams rengti ir saugoti, problemų sprendimo savitarnai ir kitoms savitarnos operacijoms atlikti. Tinkama finansuoti tik ta gamybos ir paslaugų užsakymų valdymo sprendimų dalis, kuri susijusi su klientų savitarnos sprendimais.

Pagal Aprašo 3.7. papunktį pačios įmonės pagaminta produkcija – įmonės gaminami gaminiai ir (arba) teikiamos paslaugos.

Taigi, remiantis nurodytomis Aprašo nuostatomis, matyti, jog Aprašo 10 punktas yra nukreiptas užtikrinti, jog įmonės, gavusios paramą e. komercijos sprendimui įgyvendinti, sukurtoje e. parduotuvėje pardavinėtų tik savo gaminius ir priešingai – neįkurtų su savo veikla nesusijusios e. parduotuvės, kuriame perpardavinėtų kitų gamintojų gaminius. Pareiškėja nesutinka su Agentūros vertinimu, jog e. parduotuvėje pareiškėja pardavinėja ne savo gamintas prekes, teigia, jog parduodamų maisto papildų etiketės bei jungtinės veiklos sutartis, pareiškėjos sudaryta su Įmone1 ir Įmone2 patvirtina, jog maisto papildai laikytini pareiškėjos sukurtais gaminiais.

Komisija, įvertinusi aukščiau išdėstytas aplinkybes, teisinį reglamentavimą, su tokia pareiškėjos pozicija negali sutikti, pritaria Agentūros atsiliepime bei Sprendime išdėstyta pozicija, jog pareiškėja, atsakydama į Agentūros keliskart siūstus paklausimus, nepateikė prašomos informacijos, o savo teiginių dėl maisto papildų užsakomosios gamybos (ne perpardavimo) nepagrindė dokumentais. Priešingai, kaip matyti, iš į bylą pateiktų dokumentų, pareiškėja, atsakydama į Agentūros paklausimą, 2025 m. vasario 27 d. raštu nurodė, jog pagal pridedamą 2022 m. liepos 15 d. užsakomosios gamybos sutartį, sudarytą su Įmone1, pareiškėja teikia papildų formules (receptūrą), o Įmone1 pareiškėjai parduoda galutinį produktą. Pažymėtina, kad 2021 m. lapkričio 5 d. pareiškėja, taisydama paraiškos trūkumus, taip pat nurodė, jog Projekto metu naujai sukurtoje el. parduotuvėje ketina prekiauti tik įmonės ketinamais gaminti maisto papildais; šiuo metu ši veikla nėra vykdoma, LSMU mokslininkai kuria ir testuoja papildų formules, kurios bus paleistos į rinką 2022 m. sausio mėn; bus vykdoma užsakomoji gamyba, tiekėjas Įmone2, išigyjamos žaliavos bus įtraukiamos į pareiškėjos apskaitą. Tačiau po dar kelių Agentūros paklausimų, pareiškėja 2025 m. kovo 27 d. kartu su atsakymu pateikė jau kitą sutartį – 2022

m. birželio 11 d. jungtinės veiklos sutartį, sudaryta su Įmone1 ir Įmone2, iš kurios matyti, jog Įmonės1 indėlis yra formulės, Įmonės2 indėlis yra gamyba, o pareiškėjos indėlis yra gamybos užsakymas, organizavimas (minėtos sutarties 2.2.1, 2.2.2 ir 2.2.3 papunkčiai). Taigi, kaip matyti, nors pareiškėja iš pradžių Agentūrai teikė informaciją, jog būtent ji yra maisto papildų formulių teikėja, o Įmonė1 parduoda pareiškėjai galutinį produktą, tačiau pagal vėliau pateiktą jungtinės veiklos sutartį matyti, jog formulių nuosavybės teisė priklauso būtent Įmonei1, o ne pareiškėjai. Be to, pati pareiškėja 2025 m. vasario 27 d. atsakyme Agentūrai nurodė, jog pagaminta produkcija apskaitoma 203 buhalterinėje sąskaitoje (minėto atsakymo 4 punktą). Tačiau Agentūrai Sprendime nustačius, jog 203 buhalterinėje sąskaitoje Debeto apyvarta 2023 m. yra 0,00 Eur, pareiškėja skunde Komisijai jau argumentuoja, jog net jei nėra atskiros registracijos 203 sąskaitoje, tai nėra pažeidimas, jei kita sistema leidžia atsekti produkcijos savikainą. Toks pačios pareiškėjos pozicijos ir argumentų nenuoseklumas bei prieštaravimas kelia pagrįstų abejonių, kurios išreikštos ir skundžiamajame Sprendime. Esant šioms aplinkybėms, pareiškėjai nepateikus Agentūros prašomos informacijos, pagal kurią būtų galima neabejotinai spręsti, kad Projekto metu sukurtoje el. parduotuvėje prekiaujama būtent pareiškėjos pagamintais maisto papildais, pritaria Agentūros pozicijai vadovautis pačios pareiškėjos teikta informacija bei viešai prieinamais duomenimis.

Agentūra Sprendime nustatė ir kitas aplinkybes, patvirtinančias, jog pareiškėja prekiauja ne savo pagaminta produkcija: iš viešai prieinamos informacijos (*duomenys neskelbtini*) matoma, kad maisto papildais (*duomenys neskelbtini*) buvo prekiaujama ir kitose elektroninėse parduotuvėse, kur nurodytas maisto papildų gamintojas yra Įmonė2, taip pat nustatyta, kad 2023 m. minėtais maisto papildais buvo prekiaujama ir kitoje pareiškėjai priklausančioje elektroninėje parduotuvėje (*duomenys neskelbtini*).

Komisija, vertindama įrodymus, turi vadovautis ne tik įrodinėjimo taisyklėmis, bet ir logikos dėsniais, teisingumo, protingumo, sąžiningumo kriterijais (žr., pvz., LVAT 2016 m. vasario 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-500-756/2016 ir kt.). Pagal LVAT teisminėje praktikoje suformuotą bendrosios įrodinėjimo taisyklės aiškinimą, kiekviena ginčo šalis turi pagrįsti aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų ar atsikirtimų pagrindu (žr., pvz., LVAT 2007 m. kovo 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A14-225/2007, 2011 m. kovo 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A575-662/11). Taigi, pareiškėjas, paduodamas skundą teismui, turi nurodyti aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimą, ir pateikti tai patvirtinančius įrodymus, o atsakovas, atsikirdamas į skundą, turi pateikti teismui įrodymus, kuriais grindžia savo atsikirtimus.

Esant aukščiau nustatytoms aplinkybėms, darytina išvada, kad Agentūra Sprendimą priėmė visapusiškai įvertinusi turimą informaciją, išnagrinėjo turimą informaciją, tikrino viešai prieinamą informaciją, siuntė ne vieną raštą, prašydama pateikti informaciją, kuri Agentūrai leistų įsitikinti, kad minėtoje svetainėje yra prekiaujama savo pagaminta produkcija ir tęstinumo reikalavimai yra užtikrinti.

Taisyklių 341 punkte nustatyta, kad, projekto vykdytojui neįvykdžius Taisyklių 338 punkte nustatytų investicijų tęstinumo reikalavimų, įgyvendinančioji institucija inicijuoja pažeidimo tyrimą Taisyklių 25 skirsnyje nustatyta tvarka, o nustačiusi pažeidimą ir priėmusi sprendimą dėl lėšų grąžinimo inicijuoja išmokėtų projekto finansavimo lėšų ar jų dalies susigrąžinimą vadovaujantis Taisyklių 26 skirsniu.

Taisyklių 190 punktu nustatyta, jog įgyvendinančioji institucija, suderinusi su ministerija, turi teisę nutraukti projekto sutartį Taisyklių 188 punkte nustatytais atvejais, priėmusi Taisyklių 314.3.1 papunktyje nurodytą sprendimą dėl pažeidimo, taip pat kitais atvejais, kai projekto vykdytojas nevykdo projekto sutarties sąlygų. Pagal Taisyklių 192 punktą įgyvendinančioji institucija, Taisyklių 188 ir 190 punktuose nurodytais atvejais priėmusi sprendimą pradėti projekto sutarties nutraukimo procedūrą, per Iš Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų bendrai finansuojamų projektų duomenų mainų svetainę (toliau – DMS) informuoja projekto vykdytoją apie pradėtą projekto sutarties nutraukimo procedūrą ir nustato 14 dienų terminą, per kurį projekto vykdytojas gali pateikti motyvuotus paaiškinimus. Kai įgyvendinančioji institucija išnagrinėja gautą informaciją ir nusprendžia, kad ji nedaro įtakos sprendimui nutraukti projekto sutartį (t. y. projektas negali būti tinkamai baigtas įgyvendinti, o projekto išlaidos nėra tinkamos deklaruoti EK), arba kai projekto vykdytojas per nustatytą terminą nepateikia motyvuotų paaiškinimų (po termino gauti paaiškinimai nėra nagrinėjami), įgyvendinančioji institucija priima sprendimą dėl projekto sutarties nutraukimo. Sprendimas nutraukti projekto sutartį gali būti priimtas ne anksčiau kaip po 30 dienų nuo projekto vykdytojo informavimo apie pradėtą projekto sutarties

nutraukimo procedūrą per DMS dienas. Savo sprendimą įgyvendinančioji institucija per DMS siunčia projekto vykdytojui. Priimdama sprendimą nutraukti projekto sutartį, įgyvendinančioji institucija inicijuoja išmokėtų projektui skirtų finansavimo lėšų gražinimą, vadovaudamasi Taisyklių 26 skirsnio nuostatomis.

Nagrinėjamu atveju, pareiškėjai nepagrindus, jog Projekto metu sukurtoje el. svetainėje prekiaujama pačios pareiškėjos pagaminta produkcija, vertinama, jog Agentūra pagrįstai Sprendime konstatavo, kad Projekto tikslas, uždaviniai ir rezultatai, kurie turi būti pasiekti ir išlaikyti iki 2025 m. gruodžio 29 d. nėra pasiekti, o taip pat nėra užtikrintas projekto veiklų tęstinumas. Komisija, įvertinusi byloje nustatytas aplinkybes ir ginčui aktualų teisinį reglamentavimą, prieina prie išvados, kad Agentūros 2025 m. balandžio 15 d. įsakymas R1-123-(15.1.11E)2025 yra aiškus, pagrįstas objektyviais atsakovės surinktais ir gautais duomenimis bei teisės aktų normomis, atitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje administracinių sprendimų priėmimui keliamus reikalavimus. Agentūra iš esmės teisingai taikė teisės normas, išsamiai išnagrinėjo faktines bylos aplinkybes, priėmė teisėtą Sprendimą, todėl jo naikinti pareiškėjos skunde nurodytais argumentais Komisija neturi pagrindo. Pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos mažosios bendrijos „(duomenys neskelbtini)“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas